

Література:

1. Ашихміна Н. В. Упровадження інноваційних технологій у вокальну підготовку майбутніх педагогів у галузі музичної освіти. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2021. № 9 (113). С. 309-321.
2. Гончаренко С. У. Педагогічні дослідження: Методологічні поради молодим науковцям. Київ: АПН України, 1995. 145 с.
3. Овчаренко Н. А. Системний підхід у підготовці майбутніх учителів музичного мистецтва. *Проблеми сучасної педагогічної освіти. Педагогіка і психологія*. 2012. Вип. 37(1). С. 69-73.
4. Сисоєва С. О. Основи педагогічної творчості: Підручник. Київ: Міленіум, 2006. 344 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-390-6-73>

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ВОКАЛЬНО-ТЕХНІЧНИХ НАВИЧОК У КЛАСІ ЕСТРАДНОГО СПІВУ

Зарицький А. О.

*заслужений артист України, доцент,
завідувач кафедри музичного мистецтва*

*Волинський національний університет імені Лесі Українки
м. Луцьк, Україна*

Парадигма сучасної вокальної педагогіки спрямована на становлення майбутніх співаків в контексті універсальної системи якісного професійного звучання. Складовими цієї системи є: інтонація, виразність, діапазон, резонансова система, гучність, політність, дикційно-артикуляційний апарат, а також координація слуху та голосу. Вокальна підготовка повинна базуватися на засадах наукової обґрунтованості, педагогічної компетентності та інноваційності у методиці викладання.

Підготовка фахівця в класі естрадного співу є індивідуально обумовленим послідовним поступовим процесом, на початковому етапі якого відбувається виховання вокального дихання, співацької постави, звукоутворення, точності інтонування, артикулювання, формування індивідуальної виконавської манери, сценічного образу [3, с. 4]. Оволодіння фундаментальними засадами вокального виконавства дає можливість для опанування естрадних вокально-виконавських навичок.

Вокальні навички трактуємо як «комплекс автоматизованих дій різних частин співацького апарату, які відбуваються в процесі співу і підпорядковуються волі співака та його виконавським бажанням» [1]. Ці навички не тільки забезпечують дієздатність голосу, але і дозволяють

виконавцю контролювати свій голос, відтворювати музику, розвивати музичне чуття та художню виразність під час виконання.

Для ефективного процесу формування вокально-технічних навичок здобувачів вищої освіти у класі естрадного співу важливо враховувати індивідуальні особливості та потреби здобувачів освіти. Викладач повинен вміти адаптувати свої підходи та методи до кожного окремого студента. Для цього можна використовувати індивідуальні підходи, наприклад, розробку персоналізованих програм навчання, вибір відповідного репертуару та підходів до його виконання, а також надання індивідуальних консультацій та вправ.

Окрім того, важливо створити сприятливу атмосферу в класі, щоб студенти відчували себе комфортно та могли відкрито взаємодіяти з викладачем та іншими студентами. Також доцільно використовувати сучасні технології та програмні засоби для аналізу та контролю якості виконання вокальних партій, що дозволяє вчасно виявляти та коригувати помилки та недоліки.

Для ефективної роботи в класі естрадного співу також важливо забезпечити студентам можливості для виступів та професійного розвитку. Це можуть бути вокальні конкурси, фестивалі, концерти, майстер-класи від професійних виконавців та тренерів, а також можливості для участі у записах пісень та створення музичних проєктів. Зауважимо, що сьогодні є доступ до великого асортименту різноманітних технологій для вокального тренування, які значно полегшують процес формування вокально-технічних навичок студентів. Це можуть бути програми для аналізу голосу, спеціальні додатки для підвищення голосової техніки та інше.

Систематичність є ключовим аспектом оптимізації процесу формування вокально-технічних навичок студентів у класі естрадного співу. Регулярні заняття над технікою дихання, інтонаційним труднощами та артикуляцією допомагають студентам розвивати свої вокальні навички та дотримуватися правильної вокальної техніки. Різноманітність включення різних стилів та жанрів у програму навчання дозволяє студентам розширювати музичний діапазон та покращувати їх музичний смак [2].

Використання сучасних технологій, таких як програми для запису та аналізу вокального виконання, є важливим аспектом процесу формування вокально-технічних навичок. Це дозволяє студентам отримувати зворотний зв'язок щодо їхнього виконання та покращувати свої навички шляхом прослуховування своїх записів та виявлення слабких місць.

Отже, для ефективної підготовки студентів у класі естрадного співу необхідно використовувати різноманітні методи та підходи, а також сучасні технології. Систематичність, індивідуалізація та використання інноваційних методів дозволяють досягти успіху у формуванні вокально-технічних навичок здобувачів.

Література:

1. Гавацко Е. П. Формування вокальних навичок у вихованців студії естрадного співу: наук.-метод. посіб. Ужгород: Закарпатський ін-т післяд. вищої освіти, 2017. 65 с.
2. Падалка Г. М. Педагогіка мистецтва: теорія і методика викладання мистецьких дисциплін. Київ: Освіта України, 2008. 274 с.
3. Фоломєєва Н. А. Опанування вокально-виконавських прийомів у класі естрадного співу: методичні рекомендації для здобувачів вищої освіти спеціальностей 014 Середня освіта (Музичне мистецтво) та 025 Музичне мистецтво. Суми: ФОП Цьома С.П., 2021. 60 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-390-6-74>

ПЕДАГОГІЧНІ ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК СЛУХОВОГО САМОКОНТРОЛЮ МАЙБУТЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА НА ЗАНЯТТЯХ З ІНСТРУМЕНТАЛЬНОГО АНСАМБЛЮ

Ісаєнко Г. П.

*аспірантка кафедри музикознавства та музичної освіти
Столичний університет імені Бориса Грінченка
м. Київ, Україна*

На сучасному етапі модернізації освітньої галузі суспільно значущим є пошук шляхів підвищення якості фахової підготовки, зокрема майбутнього вчителя музичного мистецтва. Зміст навчальних дисциплін фахової освіти спрямований на теоретичне й методичне озброєння здобувачів освіти знаннями й практичними навичками роботи, засобами його організації та функціонування. Специфіка формування навичок слухового самоконтролю майбутнього вчителя музичного мистецтва обумовлює особливості реалізації його інструментально-ансамблевої підготовки, у перебігу якої формуються важливі фахові компетенції, інструментально-ансамблеві навички й уміння. Сутність поняття принципу у дидактиці пов'язана з визначенням причинно-наслідкових зв'язків, закономірностей та основних положень щодо організації, спрямування та реалізації освітнього процесу, формулювання базових вимог до цілей, завдань, змісту, методів навчання й виховання, дотримання яких забезпечує ефективність вирішення нагальних проблем.

Проблеми підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва до самореалізації у професійній діяльності досліджуються у працях: А. Болгарського, А. Зарицької, А. Козир, В. Лабунець, В. Федоришина,